

ВТОРА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 22 юни 1988 година

относно координацията на закони, подзаконови и административни разпоредби, отнасящи се до прякото застраховане, различно от животозастраховането, и формулираща разпоредби за улесняване ефективното упражняване на свободно предоставяне на услуги и за изменение на Директива 73/239/ЕИО (88/357/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 57, параграф 2 и член 66 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

в сътрудничество с Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че е необходимо да се развие вътрешен застрахователен пазар и, за да се постигне тази цел, е желателно да се улеснят застрахователните предприятия, които имат седалище в Общността, да предоставят услуги в държавите-членки като по този начин правят възможно титулярите на полици да имат избор не само по отношение на застрахователите, установени в тяхната страна, но и застрахователи, чието седалище е в Общността и са установени в други държави-членки;

като има предвид, че, съгласно Договора, всяка дискриминация по отношение на свободно предоставяне на услуги, основаваща се на факта, че едно предприятие не е установено в държавата-членка, където се предоставят услугите, се забранява след края на преходния период; като има предвид, че тази забрана се прилага за услуги, предоставени от всяко място на стопанска дейност на предприятие в Общността независимо дали е седалище на предприятието или негова агенция или клон;

като има предвид, че, по практически причини, е желателно да се дефинира предоставянето на услуги като се вземе предвид, както мястото на установяване на застрахователя, така и мястото на риска; като има предвид, че, следователно, трябва да се приеме също и дефиниция за мястото на риска; като има предвид, че, още повече, е желателно да се разграничава между дейността, упражнявана по начин на установяване и дейността, упражнявана при спазване на свободното предоставяне на услуги;

¹ ОВ С 32, 12.2.1976 г., стр. 2.

² ОВ С 36, 13.2.1978 Г., стр. 14, ОВ С 167, 27.6.1988 г. и Решение от 15 юни 1988 г. все още непубликувано в *Официален вестник*).

³ ОВ С 204, 30.8.1976 г., стр. 13.

като има предвид, че е желателно да се допълни Първа директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г., относно координирането на закони, подзаконови и административни разпоредби, свързани с предприемането и упражняването на икономическа дейност по пряко застраховане, различно от животозастраховане⁴, оттук нататък наричана „Първа директива”, последно изменена от Директива 87/343/ЕИО⁵, за да се изяснят по-специално правомощията и средствата за наблюдение, дадени на надзорните органи; като има предвид, че е желателно също и да се формулират конкретни разпоредби относно предприемането, упражняването и надзора на дейността при спазването на свободното предоставяне на услуги;

като има предвид, че за титулярите на полици, които, по силата на техния статут, размер или естеството на риска, които подлежи на застраховане, не се изисква специална защита в държавата, където е ситуиран рискът, трябва да се предостави пълна свобода на достъпа им до възможно най-широк застрахователен пазар; като има предвид, че още повече, е желателно да се гарантира адекватна защита на другите титуляри на полици;

като има предвид, че грижата за защита на титулярите на полици и избягване на каквито и да било сътресения при конкуренцията оправдава координирането на облекчаването на правилата за съответстващи активи, регулирани в първата директива;

като има предвид, че разпоредбите, които са в сила в държавите-членки относно облигационното застрахователно законодателство продължават да се различават; като има предвид, че в определени случаи може да се предостави свобода на избор на законодателство, приложимо за договора, което е различно от това в държавата-членка, където е рискът, в съответствие с правила, които вземат предвид конкретните обстоятелства;

като има предвид, че обхватът на настоящата директива следва да включи задължително застраховане, но и да изиска договорът, покриващ тази застраховка да съответства на конкретните разпоредби, свързани с такива застраховки, както е разпоредено в държавата-членка, налагаща задължението за осигуряване;

като има предвид, че разпоредбите на Първа директива относно прехвърлянето на портфейла следва да бъдат подсилени и допълнени с разпоредби, регулиращи конкретно прехвърлянето на портфейла от договори, сключени за предоставяне на услуги на друго предприятие;

като има предвид, че обхватът на разпоредбите, които конкретно регулират свободното предоставяне на услуги следва да изключи определени рискове, за които прилагането на споменатите разпоредби става неуместно на този етап поради специфичните правила, приети от органите на държавите-членки, поради естеството и социалните последици от такива разпоредби; като има

⁴ ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3.

⁵ ОВ L 185, 4.7.1987 г., стр. 72.

предвид, че, следователно, тези изключения следва да бъдат преразгледани след определен период след влизането в сила на настоящата директива;

като има предвид, че, в интерес на защитата на титулярите на полици, на държавите-членки, които в момента се координират, се дава избор да ограничат едновременното упражняване на дейност при спазване на свободата на предоставяне на услуги и дейност по начин на установяване; като има предвид, че такова ограничение не може да се направи там, където за титулярите на полици не се налага такава защита;

като има предвид, че предприемането и упражняването на свободата за предоставяне на услуги следва да бъде обект на процедури, които гарантират спазването от предприятието, както на разпоредбите за финансови гаранции, така и на тези за условията на застраховките; като има предвид, че тези процедури могат да бъдат облекчени в случаите, когато дейността по начин на предоставяне на услуги покрива титулярите на полици, които, по силата на техния статут, размер или естеството на риска, който ще се застрахова, не изискват специална защита в държавата, където е рискът;

като има предвид, че е необходимо да се инициира специфично сътрудничество по отношение на свободата за предоставяне на услуги между компетентните надзорни органи в държавите-членки, както и между тези органи и Комисията; като има предвид, че следва да се създаде и разпоредба за система от санкции за прилагане, когато предоставящото услуги предприятие не спазва разпоредбите в държавата-членка за предоставяне на услуги;

като има предвид, че, в очакване на бъдещата координация, техническите резерви следва да бъдат обект на правилата и надзора в държавата-членка, където предоставянето на услугите включва рискове, по отношение на които държавата, получаваща услугите желае да предостави специална защита на титулярите на полици; като има предвид, че, все пак, ако такава грижа за защита на титулярите на полици не е оправдана, техническите резерви продължават да са обект на правилата и надзора в държавата-членка, където се е установил застрахователят;

като има предвид, че някои държави-членки не подлагат застрахователните трансакции на никаква форма на непряко данъчно облагане, докато повечето прилагат специални данъци и други форми на налози, включително допълнителни такси, предназначени за компенсиращите органи; като има предвид, че структурата и ставката на тези данъци и налози може да варира значително между държавите-членки, в които се прилагат; като има предвид, че е желателно да се избегне ситуация, при която съществуващите различия водят до нарушаване на конкуренцията на застрахователните услуги в различните държави-членки; като има предвид, че, предвид бъдещата хармонизация, прилагането на данъчна система и други форми на налози, регулирани в държавата-членка, където е рискът, вероятно може да поправи такава вреда и като има предвид, че зависи от държавите-членки да установят метод за осигуряване на събирането на такива данъци и налози;

като има предвид, че е желателно да се предотврати некоординираното прилагане на настоящата директива и Директива 78/473/ЕИО на Съвета от 30 май 1978 г. за координацията на закони, подзаконови и административни разпоредби, свързани със съвместното застраховане в Общността⁶ да доведе до съществуване на три различни системи във всяка държава-членка; като има предвид, че, следователно, критериите за определяне на „големи рискове” в настоящата директива следва да дефинират също и рисковете, които е вероятно да се обхванат при регулирането на съвместното застраховане в Общността;

като има предвид, че е желателно да се вземе предвид, по смисъла на член 8В от Договора, степента на усилията, което следва да бъдат положени от определени икономики, показващи различия в развитието си; като има предвид, че, следователно, е желателно за някои държави-членки да се предоставят преходни уредби за постепенното прилагане на специфичните разпоредби на настоящата директива за свободното предоставяне на услуги,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

Общи разпоредби

Член 1

Целта на настоящата директива е:

а) да допълни Първа директива 73/239/ЕИО;

б) да формулира специфични разпоредби, свързани със свободата за предоставяне на услуги на предприятията и по отношение на класовете застраховки, обхванати от настоящата директива.

Член 2

За целите на настоящата директива:

а) „Първа директива” означава: Директива 73/239/ЕИО;

б) „предприятие”:

- за целите на прилагане на дял I и II, означава:

всяко предприятие, което е получило официално разрешение съгласно член 6 или 23 от Първа директива,

- за целите на прилагане на дял III и дял V, означава:

⁶ ОВ L 151, 7.6.1978 г., стр. 25

всяко предприятие, което е официално упълномощено съгласно член 6 от Първа директива;

в) „установяване” означава централния офис, агенция или клон на предприятие, като се има предвид член 3;

г) „държава-членка, където е рискът” означава:

- държавата-членка, където е разположено имуществото, когато застраховката се отнася до сграда или сгради и тяхното съдържание, доколкото съдържанието е покрито със същата застрахователна полица,

- държавата-членка по регистрация, когато застраховката се отнася до моторни превозни средства от всякакъв вид,

- държавата-членка, където титулярът на полицата е направил застраховката в случаите на полици с продължителност от четири месеца или по-малко, покриващи рискове по пътуване или ваканции, независимо от класа им,

- държавата-членка, където титулярът на полицата има обичайно местоживееене или, ако титулярът на полицата е юридическо лице, държавата-членка, където се намира мястото на стопанска дейност на последното, за което се отнася договорът, във всички случаи, които не са ясно обхванати в предходните абзаци;

д) „държава-членка на установяване” означава държавата-членка, в която се намира мястото на стопанска дейност, покриващо риска;

е) „държава-членка на предоставяне на услуги” означава държавата-членка, в която е рискът, когато е покрит от място на стопанска дейност, разположено в друга държава-членка.

Член 3

За целите на Първа директива и настоящата директива, всяко постоянно присъствие на предприятие на територията на държава-членка се третира по същия начин като агенция или клон, дори ако това присъствие не приеме формата на агенция или клон, но съдържа само офис, управляван от собствен персонал на предприятието или от лице, което е независимо, но има постоянно пълномощно да действа от името на предприятието, както би правила една агенция.

Член 4

За целите на настоящата директива и Първа директива, общите и специфичните условия на полиците няма да включват специфични условия, предназначени да посрещат определени обстоятелства от покрития риск в единични случаи.

ДЯЛ I

Разпоредби, допълващи Първа директива

Член 5

Добавя се следният текст към член 5 от Първа директива:

„г) „големи рискове” означава:

- i) рискове, класифицирани в класовете 4, 5, 6, 7, 11 и 12 на точка А от приложението;
- ii) рискове, класифицирани в класовете 14 и 15 на точка А от приложението, когато титулярът на полицата е ангажиран професионално в индустриална или търговска дейност или в някоя от свободните професии, и рисковете са свързани с такава дейност;
- iii) рискове, класифицирани в класовете 8, 9, 13 и 16 на точка А от приложението дотолкова, доколкото титулярът на полицата превиши границите на поне два от следните три критерия:

първи етап: до 31 декември 1992 г.:

- общо по баланс: 12,4 милиона ECU,
- нетен оборот: 24 милиона ECU,
- среден брой на служителите през първата финансова година: 500.

втори етап: от 1 януари 1993 г.:

- общо по баланс: 6,2 милиона ECU,
- нетен оборот: 12,8 милиона ECU,
- среден брой на служителите през финансовата година: 250.

Ако титулярът на полицата принадлежи към група предприятия, за които се изготвят консолидирани отчети по смисъла на Директива 83/349/ЕИО⁷, споменатите по-горе критерии се прилагат на база на консолидираните отчети.

Всяка държава-членка може да добави към категорията, посочена в абзац iii) рисковете, застраховани от професионални сдружения, смесени предприятия или временни групировки.”

Член 6

За целите на прилагане на първа алинея от член 15, параграф 2 и член 24 от Първа директива, държавите-членки спазват приложение 1 към настоящата директива за съответстващите правила.

⁷ ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1.

Член 7

1. Законодателството, приложимо към договорите за застраховки, споменати в настоящата директива и регулиращо рисковете, които са в държавите-членки, се формулира в съответствие със следните разпоредби:

а) Когато титуляр на полица има обичайно местоживеене или централна администрация в рамките на територията на държава-членка, в която е рискът, приложимото законодателство по отношение на застрахователния договор е законодателството на тази държава-членка. Все пак, когато законодателството на тази държава-членка позволява, страните могат да изберат да спазват законодателството на друга страна.

б) Когато титуляр на полица няма обичайно местоживеене или централна регистрация в рамките на територията на държава-членка, в която е рискът, страните по договора за застраховка могат да изберат да прилагат или законодателството на държавата-членка, където е рискът, или законодателството на държавата, в която титулярът на полицата има обичайно местоживеене или централна регистрация.

в) Когато титуляр на полица упражнява търговска или промишлена дейност или свободна професия и, когато договорът обхваща два или повече риска, свързани с тези дейности и, които са в различни държави-членки, свободата на избор на приложимо за договора законодателство се простира в рамките на законодателствата на тези държави-членки и страната, в която титулярът на полицата има обичайно местоживеене или централна регистрация.

г) Независимо от букви б) и в), когато държавите-членки, посочени в тези букви предоставят по-голяма свобода на избор на законодателство, приложимо към договора, страните могат да се възползват от тази свобода.

д) Независимо от букви а), б) и в), когато рисковете, обхванати от договора се ограничават до събития, настъпили в една държава-членка, различна от държавата-членка, където е рискът, съгласно определението в член 2, буква г), страните могат винаги да изберат законодателството на първата държава.

е) За рисковете, посочени в член 5, буква г), i) от Първа директива, страните по договора могат да изберат всяко законодателство.

ж) Фактът, че в случаите, посочени в букви а) или е), страните са избрали законодателство, когато всички други елементи, които имат отношение към положението по времето на избора са свързани само с една държава-членка, не пречи на прилагането на задължителните правила в законодателството на тази държава, което означава правилата, според които законодателството на тази държава-членка не позволява изключение посредством договор.

з) Изборът, посочен в предходните букви трябва да бъде изразен или демонстриран с разумна увереност чрез условията на договора или обстоятелствата по случая. Ако това не е така, или ако не е направен никакъв

избор, договорът се подчинява на законодателството на тази страна измежду посочените в съответните букви по-горе, с която е най-тясно свързан. Въпреки това, една отделна част от договора, която има най-тясна връзка с друга страна, измежду посочените в съответните букви, може, по изключение, да се подчинява на законодателството на тази друга страна. Договорът се приема за най-тясно свързан с държавата-членка, в която е рискът, до доказване на противното.

и) Когато една държава включва няколко териториални единици, всяка от които има собствени законови правила относно облигационните правоотношения, всяка единица се счита за страна за целите на установяване на приложимото законодателство съгласно настоящата директива.

Държава-членка, в която разнообразни териториални единици имат собствени законови правила относно облигационните правоотношения, няма да е задължена да прилага разпоредбите на настоящата директива по отношение на конфликти, които възникват между законодателствата в тези единици.

2. Нищо в настоящия член не ограничава прилагането на законовите правила на съда при положение, че са задължителни, независимо от законодателството, което иначе е приложимо по отношение на договора.

Ако законодателството на една държава-членка предвижда това, задължителните правила в законодателството на държавата-членка, където е рискът или на държавата-членка, налагаща задължението за сключване на застраховката да може да се прилагат, ако, и доколкото, съгласно законодателството на тези държави, тези правила трябва да се прилагат независимо управляващото договора законодателство.

Когато договорът обхваща рискове в повече от една държава-членка, договорът се счита за целите на прилагане на настоящия параграф, като състоящ се от няколко договора, всеки от които се отнася само до една държава-членка.

3. По отношение на предходните параграфи, държавите-членки прилагат за застрахователните договори, посочени в настоящата директива своите общи правила от частното международно право за облигационни правоотношения.

Член 8

1. При условията, изложени в настоящия член, застрахователните предприятия могат да предлагат и сключват договори за задължителни застраховки в съответствие с правилата на настоящата директива и Първа директива.

2. Когато една държава-членка наложи задължение за сключване на застраховка, договорът не удовлетворява това задължение, освен ако не е в съответствие със специфичните разпоредби свързани с тази застраховка, съществуващи в тази държава-членка.

3. Когато, в случай на задължително застраховане, законодателството на държавата-членка, в която е рискът и законодателството на държавата-членка,

налагаща задължението за сключване на застраховка си противоречат едно на друго, се прилага последното.

4.

а) По отношение на букви б) и в) от настоящия параграф , трета алинея от член 7, параграф 2 се прилага, когато застрахователният договор предоставя покритие в рамките на няколко държави-членки, от които поне една налага задължението за сключване на застраховка.

б) Държава-членка, която, към датата на нотифицирането на настоящата директива, изисква всяко предприятие, установено на нейна територия да трябва да получи одобрение на общите и специфичните условия на задължителните си застраховки, може също, по изключение от членове 9 и 18, да изисква да се одобрят такива условия за всяко застрахователно предприятие, предлагащо такова покритие в рамките на територията ѝ, съгласно условията на член 12, параграф 1.

в) Държава-членка може, като изключение от член 7, да разпореда, че законодателството, приложимо за договорите за задължителни застраховки да бъде законодателството на държавата, която налага задължението за сключване на застраховка.

г) Когато държава-членка наложи задължителни застраховки и застрахователят трябва да уведоми компетентните органи за всяко прекратяване на покритието, това прекратяване може да бъде обжалвано от пострадали трети страни единствено при обстоятелствата, изложени в законодателството на тази държава.

5.

а) Всяка държава-членка уведомява Комисията за рисковете, за които е задължително застраховане съгласно нейното законодателство като декларира:

- конкретните законови разпоредби, свързани с това застраховане,

- подробностите, които трябва да се предоставят в сертификата, който следва да издаде застрахователят на застрахованото лице, когато държавата изисква доказателство, че задължението за сключване на застраховка е изпълнено. Държава-членка може да изисква тези подробности да включват декларация от застрахователя в смисъл, че договорът е съставен при спазване на специфичните разпоредби по отношение на това застраховане

б) Комисията публикува подробностите, посочени в буква а) в *Официален вестник на Европейските общности*.

в) Държава-членка приема като доказателство, че застрахователното задължение е изпълнено, сертификат, чието съдържание е в съответствие с втори абзац на буква а).

Член 9

1. Последната алинея от член 9 и последната алинея от член 11, параграф 1 на Първа директива се заменят със следния текст:

„Все пак, информацията посочена в а) и б) относно общите и специфичните условия и скалите на премиите не се изисква в случаите на рисковете, посочени в член 5, буква г).”

2. Член 8, параграф 3 и член 10, параграф 3 от Първа директива се заменят със следния текст:

„3. Тази координация не пречи на държавите-членки да поддържат или въвеждат закони, подзаконови или административни разпоредби по отношение на, по-конкретно, необходимостта ръководителите и директорите да бъдат технически квалифицирани и по отношение на одобряването на уставите на сдруженията, общите и специфични условия на застрахователните полици, скалите на премиите и всякакви други документи, необходими за нормалното упражняване на надзора.

Все пак, с оглед на рисковете, посочени в член 5, буква г), държавите-членки не формулират разпоредби, които изискват одобряването или систематичното обявяване на общите и специфични условия на полиците, скалите на премиите или формулярите и други печатни документи, които предприятието възнамерява да използва при взаимоотношенията си с титулярите на полиците. Те могат да изискват единствено несистематично обявяване на тези условия и другите документи, за целите на потвърждаване на спазването на законите, подзаконовите и административни разпоредби по отношение на такива рискове, и това изискване може да не съставлява предварително условие, за да може предприятието да е в състояние да извършва дейностите си.

По отношение на рисковете, посочени в член 5, г), държавите-членки не могат да запазват или въвеждат предварително уведомяване или одобрение на предложените увеличения на ставките на премиите, освен като част от обща система за контрол на цените.

Тази координация не пречи на държавите-членки също така да подлагат предприятията, подавали заявления за или придобили разрешения за клас 18 от точка А от приложението на проверки на техните преки или непреки ресурси в персонал и оборудване, включително квалифицирането на медицинските екипи и качеството на оборудването, което предприятията имат на разположение за да изпълнят ангажиментите си, възникващи по този клас застраховки.”

Член 10

Към член 19 на настоящата директива се добавя следният параграф:

„3. Всяка държава-членка предприема всички необходими стъпки за осигуряването на това органите, отговорни за надзора върху застрахователните предприятия да имат необходимите правомощия и средства за надзираване на дейностите на застрахователните предприятия, установени на тяхна територия,

включително дейностите, разпростиращи се извън тази територия, в съответствие с директивите на Съвета, които уреждат тези дейности и за целите на обезпечаване на тяхното изпълнение.

Тези правомощия и средства трябва, по-конкретно, да дават възможност на надзорните органи да:

- провеждат подробни запитвания за положението на предприятието и цялостната му дейност, между които чрез:

- събиране на информация или изискване да се предават документи, имащи отношение към икономическата дейност по застраховането,

- провеждане на разследвания на място в предприятието,

- предприемане на всякакви мерки по отношение на предприятието, които са уместни и необходими, за да се осигури, че дейностите на предприятието са в съответствие със закони, подзаконови и административни разпоредби, които предприятието трябва да спазва във всяка държава-членка и, по-конкретно, с план на операциите дотолкова, доколкото са задължителни, и да предотврати или премахне всякакви нередности, които накърняват интересите на титулярите на полици,

- осигуряване спазването на мерките, изисквани от надзорните органи, ако е необходимо чрез принудително изпълнение, когато е уместно и по правен път.

Държавите-членки могат също така да създадат разпоредба за надзорните органи да получават всякаква информация по отношение на договорите, които се сключват чрез посредници.”

Член 11

1. Член 21 от Първа директива се заличава.

2. Всяка държава-членка, при условията на националното си законодателство, позволява на предприятия, които са установени на нейна територия да прехвърлят изцяло или частично портфейлите си с договори, в които тази държава е държавата, където е ситуиран рискът, на офис-приемник, установен в същата тази държава-членка, ако надзорните органи на държавата-членка, в която е разположено седалището на офиса-приемник, потвърдят, че последният има необходимата граница на платежоспособност, след като се вземе предвид прехвърлянето.

3. Всяка държава-членка, при условията на националното си законодателство, позволява на предприятия, които са установени на нейна територия да прехвърлят изцяло или частично портфейлите си с договори, сключени при обстоятелствата, посочени в член 12, параграф 1, на офис-приемник, установен в държавата-членка на предоставянето на услугите, ако надзорните органи в държавата-членка, където се намира седалището на офиса-приемник, потвърдят,

че последният има необходимата граница на платежоспособност, след като вземат предвид прехвърлянето.

4. Всяка държава-членка, при условията на националното си законодателство, позволява на предприятия, които са установени на нейна територия да прехвърлят изцяло или частично портфейлите си с договори, сключени при обстоятелствата, посочени в член 12, параграф 1 на офис-приемник, установен в същата държава-членка, ако надзорните органи в държавата-членка, където се намира седалището на офиса-приемник, потвърдят, че последният има необходимата граница на платежоспособност, след като се вземе предвид прехвърлянето и ако той изпълнява условията на членове от 13 до 16 в държавата-членка на предоставянето на услугите.

5. В случаите, посочени в параграфи 3 и 4, надзорните органи на държавата-членка, където е установено прехвърлящото предприятие, дават позволение за прехвърлянето след като получат съгласието на надзорните органи в държавата-членка на предоставянето на услугите.

6. Ако една държава-членка, при условията на националното си законодателство, позволи на предприятия, които са установени на нейна територия да прехвърлят изцяло или частично портфейлите си с договори, на офис-приемник, установен в друга държава-членка, която не е държавата-членка на предоставянето на услугите, тя осигурява спазването на следните условия:

- надзорните органи в държавата-членка, където е разположено седалището на офиса-приемник, потвърждава, че последният има необходимата граница на платежоспособност, след като се вземе предвид прехвърлянето,

- държавата-членка, в която е установен офисът-приемник е съгласна,

- офисът-приемник изпълнява условията на членове 13 - 16 в държавата-членка на предоставянето на услугите, законодателството на държавата-членка предоставя възможност за такова прехвърляне и държавата-членка е съгласна за прехвърлянето.

7. Прехвърляне, разрешено в съответствие с настоящия член се публикува при условията, изложени в националното законодателство, в държавата-членка, където е ситуиран рискът. Такова прехвърляне става автоматично валидно по отношение на титулярите на полиците, застрахованите лица и всякакви други лица, които имат права и задължения, произтичащи от прехвърлените договори.

Настоящата разпоредба не накърнява правото на държавите-членки да предоставят на титулярите на полици избора да прекратят договора в рамките на определен период след прехвърлянето.

ДЯЛ III

Разпоредби, нетипични за свободата за предоставяне на услуги

Член 12

1. Настоящият дял се прилага, когато едно предприятие, чрез място на стопанска дейност, разположено в държава-членка, покрива риск по смисъла на член 2, буква г), в друга държава-членка; последната е държавата-членка на предоставяне на услугите за целите на настоящия дял.

2. Настоящият дял не се прилага за сделки, предприятия и институции, за които не се прилага Първа директива, нито за рисковете, които се обхващат от институциите по силата на общественото законодателство, посочени в член 4 от настоящата директива.

Настоящият дял не се прилага за застрахователни договори, покриващи рискове, класифицирани под следните номера в точка А от приложението към Първа директива:

- № 1: по отношение на трудови злополуки,

- № 10: без да се включва отговорността на носителя,

- № 12: по отношение на моторни плавателни съдове и съдове, които засегнатата държава-членка подлага на същите условия, както и сухопътните моторни превозни средства по времето на нотифициране на настоящата директива,

- № 13: по отношение на гражданска отговорност при ядрени инциденти и отговорност за употреба на фармацевтични продукти,

- № 9 и № 13: по отношение на задължителните застраховки при строителни работи.

Тези изключения се разглеждат от Съвета не по-късно от 1 юли 1998 г.

3. До координирането, посочено в член 7, параграф 2, буква в) от Първа директива, Федерална република Германия може да запази забраната за едновременно извършване на нейна територия, при условията за предоставяне на услуги, на здравни застраховки и други класове застраховки.

Член 13

Законодателството на държавите-членки разпорежда, че предприятие, установено в една държава-членка може да покрива в рамките на тази държава, чрез предоставяне на услуги, поне:

- големи рискове, съгласно дефинирането им в член 5, буква г) от Първа директива,

- рискове, различни от дефинираните в член 5, буква г) от Първа директива, попадащи в класовете, за които установеното там предприятие няма разрешение.

Член 14

Всяко предприятие, което възнамерява да предоставя услуги първо трябва да информира компетентните органи на държавата-членка, където е седалището, и, когато е уместно, на държавата-членка, където е засегнатото място на стопанска дейност, посочвайки, че държавата-членка или държавите-членки, на чиято територия то планира да предоставя услуги и естеството на рисковете, които предлага да покрива.

Тези органи могат да изискат предоставяне на информацията или доказателствата, посочени в членове 9 или 11 от Първа директива.

Член 15

1. При условията на член 16, всяка държава-членка, на територията на която едно предприятие възнамерява да предоставя услуги може да осигури достъп до такава дейност чрез условие за административно разрешение; в този смисъл тя може да изисква предприятието да:

а) предостави сертификат, издаден от компетентните органи в държавата-членка, където е седалището, свидетелстващ, че за дейностите си то има цялата минимална граница на платежоспособност, изчислена в съответствие с членове 16 и 17 от Първа директива и че разрешението, в съответствие с член 7, параграф 1 от спомената директива, позволява на предприятието да оперира извън държавата-членка на установяване;

б) предостави сертификат, издаден от компетентните органи в държавата-членка на установяване, в който се посочват класовете, за които предприятието има разрешение да практикува и който свидетелства, че тези органи не възразяват предприятието да предоставя услуги;

в) предостави план на операциите, съдържащ следните подробности:

- естеството на рисковете, които предприятието предлага за покрива в държавата-членка на предоставяне на услугите,

- общите и специфични условия на застрахователните полици, които предлага да използва там,

- ставките на премиите, които предприятието предвижда да прилага за всяка категория икономическа дейност,

- формулярите и другите печатни документи, които то възнамерява да използва при взаимоотношенията си с титулярите на полици, дотолкова доколкото те също се изискват от установените предприятия.

2. Компетентните органи в държавата-членка на предоставяне на услугите може да изискват подробностите, посочени в параграф 1 в) да им се предоставят на официалния език на тази държава.

3. Компетентните органи в държавата-членка на предоставяне на услугите разполагат с период от шест месеца от получаването на документите, посочени в параграф 1, през които да дадат или откажат разрешение въз основа на

спазването или неспазването на закони, подзаконови и административни разпоредби, приложими в тази държава, за подробностите в плана на операциите, предоставен от предприятието.

4. Ако компетентните органи на държавата-членка на предоставяне на услугите не са излезли с решение до края на периода, посочен в параграф 3, счита се, че разрешението е отказано.

5. Всяко решение за отказ за издаване на разрешението или отказ за издаване на сертификата, посочен в параграф 1 а) или б) трябва да се придружава от точна обосновка и да се съобщава на въпросното предприятие.

6. Всяка държава-членка въвежда правото за предприемане на правни действия в съда при отказ за издаване на разрешение или отказ за издаване на сертификата, посочен в параграф 1 а) или б).

Член 16

1. Всяка държава-членка, на територията на която предприятие възнамерява да предоставя услуги, покриващи рисковете, посочени в член 5, буква г) от Първа директива изисква предприятието да:

а) предостави сертификат, издаден от компетентните органи в държавата-членка, където е седалището, свидетелстващ, че то притежава за дейностите си като цяло минималната граница на платежоспособност, изчислена в съответствие с членове 16 и 17 от Първа директива и че разрешението, в съответствие с член 7, параграф 1 на споменатата директива, дава възможност на предприятието да оперира извън държавата-членка на установяването си;

б) предостави сертификат, издаден от компетентните органи в държавата-членка на установяване, посочващ класовете, за които предприятието има разрешение да практикува и свидетелстващ, че тези дейности не пречат на предприятието да предоставя услуги;

в) декларира естеството на рисковете, които предлага да покрива в държавата-членка на предоставянето на услугите.

2. Всяка държава-членка въвежда правото за обръщане към съда в случаите на отказ за издаване на сертификата, посочен в параграфи 1 а) или 1 б).

3. Предприятието може да започне упражняването на дейностите от указаната дата, на която органите на държавата-членка на предоставяне на услугите се сдобият с документите, посочени в параграф 1.

4. Настоящият член се прилага също и когато държавата-членка, на територията на която предприятието възнамерява да предоставя услуги, покриващи рискове, различни от посочените в член 5, буква г) от Първа директива, не разпорежда достъпа до такава дейност да бъде под условие на административно разрешение.

Член 17

1. Когато едно предприятие, посочено в член 14 възнамерява да промени информацията, посочена в член 15, параграф 1, в) или член 16, параграф 1, в), то предоставя измененията на компетентните органи на държавата-членка на предоставянето на услугите. Тези изменения влизат в сила в съответствие съответно с правилата на член 15, параграф 3 и член 16, параграф 3.
2. Когато едно предприятие, посочено в член 14 възнамерява да разшири дейностите си за рискове, различни от посочените в член 5, буква г) от Първа директива, то следва процедурата, описана в членове 14 и 15.
3. Когато едно предприятие, посочено в член 14 възнамерява да разшири дейностите си за рисковете, посочени в член 5, буква г) от Първа директива или член 16, параграф 4 на настоящата директива, то следва процедурата, описана в членове 14 и 16.

Член 18

1. Тази координация не пречи на държавите-членки да поддържат или въвеждат закони, подзаконови или административни разпоредби относно, по-конкретно, одобряването на общите и специфични условия на полиците, на формулярите и други печатни документи за ползване при взаимоотношенията им с титулярите на полиците, на ставките на премиите и на каквито и да било други документи, необходими за нормалното упражняване на надзора, при условие, че правилата за установяване на държавата-членка не са достатъчни за постигането на необходимото ниво на защита и изискванията на държавата-членка за предоставяне на услуги не надвишават необходимите в това отношение.
2. Все пак, с оглед на рисковете, посочени в член 5, буква г) от Първа директива, държавите-членки не създават разпоредби, изискващи одобряването или систематичното обявяване на общите и специални условия на полиците, скалите на премиите, формулярите и други печатни документи, които предприятието възнамерява да използва във взаимоотношенията си с титулярите на полици. Те могат да изискват единствено несистематично обявяване на тези условия и други документи, за целите на потвърждаване на спазването на законите, подзаконовите и административните разпоредби по отношение на такива рискове, въпреки че това изискване може да не съставлява предварително условие за предприятието да извършва тези дейности.
3. С оглед на рисковете, посочени в член 5, буква г) от Първа директива, държавите-членки не могат да запазват или въвеждат предварително обявяване или одобряване на предложените увеличения в ставките на премиите, освен като част от общата система за контрол на цените.

Член 19

1. Всяко предприятие, предоставящо услуги, предоставя на компетентните органи на държавата-членка на предоставянето на услугите всички документи,

изисквани от него за целите на прилагането на настоящия член, дотолкова доколкото установените там предприятия също са задължени да ги предоставят.

2. Ако компетентните органи в една държава-членка потвърдят, че предприятие, което предоставя услуги на нейна територия не спазва законовите правила в сила в тази държава, които се прилагат за него, тези органи изискват от предприятието да преустанови тази нередност.

3. Ако въпросното предприятие не спази изискването, посочено в параграф 2, компетентните органи на държавата-членка на предоставянето на услугите информира съответно компетентните органи на държавата-членка на установяване. Органите на държавата-членка на установяване предприемат всички подходящи мерки за да осигурят, че засегнатото предприятие преустановява тази нередност. Естеството на тези мерки се съобщава на органите на държавата-членка на предоставянето на услугите.

Компетентните органи на държавата-членка на предоставянето на услугите могат също да се отнасят към компетентните органи за седалището и застрахователното предприятие, ако услугите се предоставят чрез агенции или клонове.

4. Ако, въпреки така предприетите мерки от държавата-членка на установяване или поради това, че тези мерки се окажат неадекватни или липсват във въпросната държава-членка, предприятието продължи да нарушава законовите правила в сила в държавата-членка на предоставянето на услугите, последната държава-членка може, след като информира надзорните органи в държавата-членка на установяване, да предприеме подходящи мерки, за да предотврати по-нататъшни нередности, включително – дотолкова доколкото е абсолютно необходимо – предотвратяването на по-нататъшни сключвания на застрахователни договори от това предприятие чрез предоставяне на услуги на нейна територия. В случаите на рискове извън тези, посочени в член 5, буква г) от Първа директива, такива мерки включват оттегляне на разрешението, посочено в член 15. Държавите-членки осигуряват възможността на тяхна територия да се правят необходимите за тези мерки обявления.

5. Настоящите разпоредби не накърняват правото на държавите-членки да наказват нередностите, извършени на тяхна територия.

6. Ако предприятието, извършило нарушението, се е установило или притежава имущество в държавата-членка на предоставянето на услугите, надзорните органи на последната могат, в съответствие с националното законодателство, да прилагат административни наказания за това нарушение чрез принудително изпълнение върху това установяване или имущество.

7. Всяка мярка, предприета в изпълнение на параграфи от 2 до 6, включваща наказания или ограничения по отношение на предоставянето на услуги трябва да бъде подходящо обоснована и съобщена на засегнатото предприятие. Всяка такава мярка е предмет на правото за обжалване пред съдилищата в държавата-членка, чиито органи са я предприели.

8. Когато мерките са предприети в съответствие с член 20 от Първа директива, компетентните органи на държавата-членка на предоставянето на услугите се информира за тях от органите, които са ги предприели и, когато мерките са били предприети при условията на букви 1 и 3 на споменатия член, се предприемат всякакви необходими стъпки за опазване на интересите на застрахованите лица.

В случаите на оттегляне на разрешението въз основа на член 22 от Първа директива, компетентните органи в държавата-членка на предоставянето на услугите се информират за такива действия и предприемат подходящи мерки за да попречи на засегнатото място на стопанска дейност да продължи да сключва застрахователни договори чрез предоставяне на услуги в рамките на територията на тази държава.

9. Всеки две години Комисията предава на Съвета доклад, обобщаващ броя и вида на класовете, в които, във всяка държава-членка, решенията за отказ на разрешения са били съобщавани съгласно член 15 или са били предприемани мерки в съответствие с параграф 4. Всяка държава-членка сътрудничи на Комисията като ѝ предоставя информацията, изисквана за този доклад.

Член 20

В случаите, когато застрахователно предприятие прекратява дейността си, ангажиментите, произтичащи от договори, поети в хода на дейността по предоставянето на услугите, се изпълняват по същия начин както и тези, произтичащи от другите застрахователни договори на предприятието, без дискриминация по отношение на националност доколкото се отнася до засегнатите застраховани и бенефициентите.

Член 21

1. Когато се предлага застраховка чрез предоставяне на услуги, титулярът на полицата се информира, преди да се встъпи в какъвто и да било ангажимент, за държавата-членка, в която е установено седалището, агенцията или клонът, с който ще се сключва договора.

Всеки документ, издаден от титулярът на полицата трябва да съдържа информацията, посочена в предходния абзац.

Изискванията в първите две букви не се прилагат за рисковете, посочени в член 5, буква г) от Първа директива.

2. Договорът или който и да било друг документ, предоставящ покритие, заедно с предложението за застраховка, което вменява задължения на предлагания, трябва да съдържа адреса на мястото на стопанска дейност на застрахователното предприятие, което предоставя покритието, както и този на седалището му.

Член 22

1. Всяко мястото на стопанска дейност трябва да информира надзорните си органи по отношение на операциите, осъществявани чрез предоставяне на услуги, за сумите на премиите, без приспадане намаленията за презастраховка, по държава-членка и по групи класове. Групите класове се определят, както следва:

- злополука и болест (1 и 2),
- пожар и други вреди на имущество (8 и 9),
- въздушни, морски и транспортни (3, 4, 5, 6, 7, 11 и 12),
- обща отговорност (13),
- кредитни и гаранционни (14 и 15),
- други класове (16, 17 и 18).

Надзорните органи във всяка държава-членка предават тази информация на надзорните органи на всяка от държавите-членки на предоставяне на услуги.

2. Когато едно място на стопанска дейност има в една държава-членка, по отношение на операциите, посочени в първия абзац на алинея 1, общ обем на премиите, без приспадане на презастраховките, по-голям от 2 500 000 ECU, то трябва да изготвя отчет за поетия риск, съдържащ реквизитите, изброени в приложения 2А или 2Б, разбити по групи класове за тази държава-членка.

Все пак, когато едно предприятие с всичките си места на стопанска дейност взети заедно, има в една държава-членка, по отношение на операциите, посочени в първия абзац на алинея 1, общ обем на премиите, без приспадане на презастраховките, по-голям от 2 500 000 ECU, надзорните органи в държавата-членка на предоставяне на услугите може да поискат от надзорния орган на държавата-членка, където е седалището да се изготвя отчет за поетия риск за в бъдеще, за операциите, осъществени в тази държава от всяко от местата на стопанска дейност на това предприятие.

Отчетът за поетия риск, посочен в първа и втора алинея от настоящия параграф се препраща от надзорния орган в държавата-членка на установяване до надзорния орган в държавата-членка на предоставянето на услугите по искане на последния.

Член 23

1. Когато предоставянето на услугите е обект на разрешение от държавата-членка на предоставяне на услугите, сумата на техническите резерви свързани със засегнатите договори се определя, предвид по-нататъшната хармонизация, под надзора на тази държава-членка в съответствие с правилата, които е постановила или, ако няма такива правила, в съответствие с установените практики в тази държава-членка. Покриването на тези резерви с еквивалентни и

съответстващи активи и местонахождението на тези активи са под надзора на тази държава-членка в съответствие с нейните правила или практики.

2. Във всички останали случаи определянето на сумата на техническите резерви и тяхното покриване с еквивалентни и съответстващи активи и местонахождението на тези активи са под надзора на държавата-членка на установяване, в съответствие с нейните правила или практики.

3. Държавата-членка на установяване осигурява техническите резерви, свързани с всички договори, които предприятието сключва чрез засегащото място на стопанска дейност, да са достатъчни и да са покрити с еквивалентни и съответстващи активи.

4. В случаите, посочени в параграф 1, държавата-членка на установяването и държавата-членка на предоставянето на обменят всякаква информация, необходима за извършването на съответните им задължения по силата на параграфи 1 и 3.

Член 24

Независимо от настоящата директива, държавите-членки имат право да изискват от предприятията, опериращи чрез предоставяне на услуги на тяхна територия, да се обединяват и участват във всякакви схеми, целящи да гарантират плащането на обезщетенията по застрахователните искове на титулярите на полици и пострадали трети лица, при същите условия както и установените предприятия.

Член 25

Без нарушаване на последващата хармонизация, всеки застрахователен договор сключен чрез предоставяне на услуги е обект изключително на непреките данъци и парафискални такси върху застрахователните премии в държавата-членка, където е рискът, по смисъла на член 2 г) и, също така, за Испания, на законно установените допълнителни такси в полза на испанския „*Consortio de compensacion de Seguros*” за изпълнението на неговите функции по отношение на обезщетяването на загуби, произтичащи от извънредни събития, настъпили в тази държава-членка.

По изключение от първия абзац на член 2 г) и за прилагането на настоящия член, движимото имущество, съдържащо се в сграда, разположена на територията на държава-членка, освен търговските транзитни стоки, е риска в тази държава-членка, дори когато сградата и съдържанието ѝ не са покрити от една и съща застрахователна полица.

Законодателството, приложимо към договора в съответствие с член 7 не дава отражение върху приложимите фискални разпоредби.

Всяка държава-членка, с оглед на бъдещата хармонизация, прилага за онези предприятия, които предоставят услуги на нейна територия, собствените си

национални разпоредби за мерките за осигуряване на събирането на непреките данъци и парафискални такси съгласно първа алинея.

Член 26

1. Рисковете, които могат да бъдат покрити чрез съвместно застраховане в Общността, съгласно значението на Директива 78/473/ЕИО, са тези, дефинирани в член 5 г) на настоящата директива.

2. Разпоредбите на настоящата директива относно рисковете, дефинирани в член 5, буква г) от Първа директива се прилагат за водещия застраховател.

ДЯЛ IV

Преходни разпоредби

Член 27

1. Гърция, Ирландия, Испания и Португалия могат да прилагат следните преходни разпоредби:

i) до 31 декември 1992 г., те могат да прилагат за всички рискове режима, различен от този за рисковете, посочени в член 5, буква г) от Първа директива,

ii) от 1 януари 1993 г. до 31 декември 1994 г., режимът за големите рискове се прилага за рисковете, посочени в i) и ii) на член 5, буква г) от Първа директива; за рисковете, посочени в iii) на споменатия по-горе член 5 г), тези държави-членки фиксират съответно праговете за прилагане;

iii) Испания – от 1 януари 1995 г. до 31 декември 1996 г., се прилагат праговете за първия етап, описани в член 5, буква г), iii) от Първа директива,

- от 1 януари 1997 г. се прилагат праговете за втория етап.

Португалия, Ирландия и Гърция – от 1 януари 1995 г. до 31 декември 1998 г. прилагат праговете за първия етап, описани в член 5, буква г), iii) от Първа директива,

- от 1 януари 1999 г. се прилагат праговете за втория етап.

Изключението, позволено от 1 януари 1995 г. се прилага единствено за договори, покриващи рискове, класифицирани под класове 8, 9, 13 и 16, които са изключително в една от четирите държави-членки, облагодетелствани от преходните разпоредби.

2. До 31 декември 1994 г., член 26, параграф 1 на настоящата директива не се прилага за рисковете в четирите държави-членки, изброени в настоящия член. За преходния период от 1 януари 1995 г., рисковете, дефинирани в член 5, буква г), iii) от Първа директива, които са в тези държави-членки и могат да бъдат покрити чрез съвместно застраховане в Общността по смисъла на Директива

78/473/ЕИО, са тези, които надвишават праговете, посочени в параграф 1 iii) на настоящия член.

ДЯЛ V

Заключителни разпоредби

Член 28

Комисията и компетентните органи на държавите-членки си сътрудничат тясно за целите на улесняването на надзора върху прякото застраховане в рамките на Общността.

Всяка държава-членка информира Комисията за всякакви големи трудности, които могат да възникнат при прилагането на настоящата директива, включително всякакви такива, за които държавата-членка установи, че е настъпило необичайно прехвърляне на застрахователна икономическа дейност във вреда на предприятията, установени на нейна територия и в полза на клонове и агенции, разположени недалеч от нейните граници.

Комисията и компетентните органи на засегнатите държави-членки разглеждат тези трудности колкото е възможно по-бързо, за да открият подходящо разрешение.

Когато е необходимо, Комисията внася подходящи предложения до Съвета.

Член 29

Комисията изпраща на Съвета редовни доклади, от които първият на 1 юли 1993 г., за развитието на застрахователния пазар, функционирал при условията на свободата за предоставяне на услуги.

Член 30

Когато настоящата директива посочва стойности в екю, обменната стойност в националните валути, която ще се прилага от 31 декември на всяка година, е стойността в последния ден на предходния месец октомври, за който обменните стойности на екю са на разположение за всички валути в Общността.

Член 2 на Директива 76/580/ЕИО⁸ се прилага само за членове 3, 16 и 17 от Първа директива.

Член 31

На всеки пет години Съветът, като действа по предложение на Комисията, преразглежда и, ако е необходимо, коригира всякакви стойности, изразени в

⁸ ОВ L 189, 13.9.1976 г., стр. 13.

ею в настоящата директива, вземайки предвид промените в икономическата и монетарната ситуация в Общността.

Член 32

Държавите-членки изменят националните си разпоредби с оглед прилагането на настоящата директива в рамките на 18 месеца от датата на нейната нотификация⁹ и след това известяват Комисията за това.

Изменените разпоредби в съответствие с настоящия член се прилагат в рамките на 24 месеца от датата на нотифицирането на директивата.

Член 33

При нотифицирането на настоящата директива държавите-членки осигуряват, че текстовете на основните им закони, подзаконови или административни разпоредби, които приемат в сферата, обхваната от настоящата директива се съобщават на Комисията.

Член 34

Приложенията съставляват неразделна част от настоящата директива.

Член 35

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставена в Люксембург на 22 юни 1988 година.

За Съвета:
M. BANGEMANN

Председател

*EWG:L333UMBE00.94 FF: 3UEN; SETUP: 01; Hoehe: 5708 mm; 1077 Zeilen;
52104 Zeichen;*

Bediener: JUTT Pr.: C;

Kunde:

⁹ Настоящата директива бе нотифицирана до държавите-членки на 30 юни 1988 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

СЪОТВЕТСТВАЩИ ПРАВИЛА

Валутата, в която се изплащат ангажиментите на застрахователя, се определя в съответствие със следните правила:

1. Когато покритието, предоставено по един договор е изразено в конкретна валута, счита се, че ангажиментите на застрахователя са платими в тази валута.
2. Когато покритието, предоставено по един договор не е изразено в никаква валута, счита се, че ангажиментите на застрахователя са платими във валутата на държавата, където е рискът. Все пак, застрахователят може да избере валутата, в която е изразена премията, ако съществуват основателни причини за упражняването на такъв избор.

Такъв би могъл да бъде случая, ако, от времето на влизане в сила на договора, изглежда вероятно един иск да бъде изплатен във валутата на премията, а не във валутата на държавата, в която е рискът.

3. Държавите-членки могат да позволяват на застрахователя да прецени дали валутата, в която да предоставя покритието да е или тази, която използва в съответствие с натрупания опит или, в отсъствието на такъв опит, валутата на държавата, в която е установен:

- за договори, покриващи рисковете, класифицирани в класове 4, 5, 6, 7, 11, 12 и 13 (само за отговорност на производителя), и
- за договори, покриващи рисковете, класифицирани в други класове при които, в съответствие с естеството на рисковете, покритието се предоставя във валута, различна от тази, която е в резултат от прилагането на посочените по-горе процедури.

4. Когато един иск е подаден при застрахователя и е платим в конкретна валута, различна от валутата, която е в резултат от прилагането на посочените по-горе процедури, счита се, че ангажиментите на застрахователя се преценяват като платими в тази валута и, по-конкретно, валутата, в която трябва да се изплати обезщетението от застрахователя, е била определена със съдебно решение или определение или чрез споразумение между застрахователя и застрахования.

5. Когато един иск е оценен във валута, известна предварително на застрахователя, но която е различна от валутата, която е в резултат от прилагането на споменатите по-горе процедури, застрахователите могат да преценят ангажиментите си, които ще са платими в тази валута.

6. Държавите-членки могат да позволят на предприятията да не покриват техническите си резерви със съответстващи активи, ако прилагането на споменатите по-горе процедури води до това предприятието – независимо дали е седалището или клон – да е задължено, за да се изпълни принципа на съответствие, да се държат активи във валута за не повече от 7% от активите, съществуващи в други валути.

Все пак:

а) в случаите, когато активите за техническите резерви са деноминирани в гръцки драхми, ирландски паундове и португалски ескудо, тази сума не надвишава:

- 1 милион ECU по време на преходния период, приключващ на 31 декември 1992 г.,

- 2 милиона ECU от 1 януари 1993 г. до 31 декември 1998 г.;

б) в случаите, когато активите за техническите резерви са деноминирани в белгийски франкове, люксембургски франкове и испански песети, тази сума не надвишава 2 милиона ECU по време на преходния период, приключващ на 31 декември 1996 г.

От края на преходните периоди, определени в а) и б), общият режим се прилага за тези валути, освен ако Съветът не реши друго.

7. Държавите-членки могат да изберат да не изискват от предприятията – независимо дали за седалището или клоновете – да прилагат принципа на съответствие, когато ангажиментите са платими във валута, различна от валутата на една от държавите-членки в Общността, ако инвестициите в тази валута са регулирани, ако валутата е обект на ограничения при прехвърляне или ако, по подобни причини, не е подходяща за покриването на техническите резерви.

8. Държавите-членки могат да позволяват на предприятията – независимо дали за седалището или клоновете – да не държат съответстващи за покриването на сума, ненадвишаваща 20 % от ангажиментите им в конкретна валута.

Все пак, общо активите във всички валути, комбинирано, трябва да бъдат поне равни на общите ангажименти във всички валути, комбинирано.

9. Всяка държава-членка може да разпoredи, че когато при преходните процедури един ангажимент трябва да бъде покрит от активи, изразени във валутата на една държава-членка, това изискване също се счита за изпълнено, когато до 50 % от активите са изразени в екю.

EWG:L333UMBE01.96 FF: 3UEN; SETUP: 01; Hoehe: 254 mm; 53 Zeilen; 4293 Zeichen;

Bediener: JUTT Pr.: C;

Kunde:

ПРИЛОЖЕНИЕ 2А

ОТЧЕТ ЗА ПОЕТИЯ РИСК

1. Общо получени брутни премии
2. Общо разходи по икове
3. Разходи за комисионни
4. Брутен резултат от поемането на риска

ПРИЛОЖЕНИЕ 2Б

ОТЧЕТ ЗА ПОЕТИЯ РИСК

1. Общо брутни премии за последната година на поемането на риска
2. Брутни искове през последната година на поемането на риска в това число резерв в края на годината на поемането на риска)
3. Разходи за комисионни
4. Брутен резултат от поемането на риска

EWG:L333UMBE02.97 FF: 3UEN; SETUP: 01; Hoehe: 254 mm; 13 Zeilen; 451 Zeichen;

Bediener: WILU Pr.: C;

Kunde: